

Det er en stor ting, at så mange tidligere medlemmer av Nasjonal Samling, i hvem det ikke er svik, idag ennå en gang kan feire nasjonaldagen sammen.

Ingen vet hvor mange 17 mai'er det blir forunt oss å leve før katastrofen er over oss; for som alle omsider erkjenner trues fedrelandet av den dødeligste fare i sin historie - faren for total tilintetgjørelse og utslettelse som nasjon. En fare som kunne ha vært unngått, men som istedet er økt i uhyggelig grad etter at Tyskland er blitt lemlestet og knust. Denne fare erkjente vi som er her tilstede fullt ut før 1940 og handlet derefter, men største delen av folket kunne ikke eller ville ikke se den. Og da skjebnetimen kom, fulgte de av gammel vane England. Men England forstod ikke før det var forsent, at det denne gang ikke lenger dreiet seg om likevekten i Europa, men om likevekten i verden og dermed om hele Vest-Europas styrke, kultur, sikkerhet og eksistens i fremtiden ~~rytmesvakt~~.

England er etter sin anden Pyrus-seier blitt mer enn svakt og er ikke lenger noen makt å trøste seg til.

For å dekke over dette og vor egen katastrofalt utsatte stilling selges Norges suverenitet stykke for stykke for Marshal-dollars, og landet er kastet i armene på U.S.A. gjennom Atlanterhavspakten, som i virkeligheten ikke gir oss garanti for andet enn at vi automatisk kommer med fra første dag i den neste verdenskrig som rykker nærmere for hver dag. Og når den bryter løs, finnes det ikke lenger noen mulighet til å unngå at Norge blir knust som et nytt Korea mellem stormæktene øst-vest, likegyldig hvem som går av med den endelige "seier". Den uendelige sum av redsler, lidelser og død som da vil overgå det norske folk, og hvorimot den tyske okkupasjon vil fortone seg som et paradys, vil ikke skyllles oss "landssvikere". Det blir det endelige, av de "gode nordmenn" uforutsatte resultat av den så meget selvroste "nasjonale holdning" her hjemme og i de andre land Vest-Europeiske land, som sammen med England ~~forliket~~ Tyskland allierte seg med kommunismen for

å knuse Tyskland som var Europas vern mot øst. Idag knyges des vest-europeiske folk av frykt for sin tidligere kommunistiske forbundsfelle, av frykt for de redsler en ny krig vil bringe, av frykt for følgene av sin egen politik.

Men la oss for en liten stund glemme den dystre fremtid og årsakene til den. La oss forsøke å glede oss over at vi ialfall idag kan feire vor nasjonaldag.

På denne dag tales det gjerne både for konge og fedreland, og jeg for min del ville nødig at talen for fedrelandet skulle forsømmes.

Disse to taler holdes alltid hver for seg og aldrig i ett. Det kan bare ha sin grunn i at konge og fedreland er to forskjellige begreper og ikke ett og det samme. Kongen er til for fedrelandet, men fedrelandet er ikke til for Kongen. Han skal være fedrelandets første tjener.

Konger dør, men fedrelandet skal leve. Det skal bestå i medgang og motgang, i gode og onde tider.

Cicero har sagt: "TI SA STOR ER KJERLIGHET TIL FEDRELANDET AT VI MALER DEN IKKE EFTER VORE FØLELSER, MEN EFTER DETS FRELSE". Og når det gjelder fedrelandets frelse kommer det ikke an på dagen idag, imorgen eller det neste år, men ene og alene på fremtiden. Fedrelandets fremtid er alt.

Men fedrelandet er ikke vesentlig jord og stein, fjord og fjell selv om vi alle er glad i den plett hvor vort hjem er.

Fedrelandet det er først og fremst folket. Dit og mit folk. Det folk som lever idag og de kommende slekter som du og jeg har ansvar for - menneskene av dit eget blod, din egen slekt og din egen stamme, som taler det samme morsmål som du og som på bunnen føler og tenker som du bakom døgnets dtrider.

Den nærmeste del av fedrelandet blir da din egen slekt - din far og mor, søster og bror, din ektefelle og dine barn, og

så din venn- og den som ^{har} fornektet¹ noen av dem av hensyn til sin såkalte nasjonale holdning, han vet ikke hverken hvad kjærlighet eller vennskap er, og han kan ^{da} heller ikke vite hvad sand, uegennyttig fedrelandskjærlighet er.

Ja, dit eget folk- det er dit egentlige fedreland, og folkets fremtid blir da alle tings kjerne.

Derfor er det at Kongen skal tjene folket, hele folket, dets sande vel og fremtid mere enn folket skal tjene Kongen og hans fremtid.

Måtte det norske folks fremtid bli lysere og lykkeligere enn det ser ut til idag, og måtte det om mulig gå frelst ut av den dødelige fare som truer og som vi forutså og forutsa og søkte å forhindre, men som vi blev forfulgt, straffet, hånet, ydmyket og ærekrenket med alle et samfundsflertalls til rådighet stående mindler-inkluder, sive rettssvik, sprogets samtlige skjeldsord og gjentakelsens hemmelighet.

Og måtte det aldrig mere skje, at vi følte oss stillet overfor valget Konge eller fedreland, men må det skje, så vil vi altid velge fedrelandet.

Gud bevare det !